

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Director de l'edició: Joan Ventura i Bruguera

Redactor en cap: Pep Riera i Font

Caps de secció: Pepa Bouis, Carles Ribera i Martí Ayats (Esports)

Susanna Alsina (Garrotxa), Jordi Casas (Ripollès/Cerdanya), Salvador García (Girona),
Josep Puigbert (Alt Empordà), Albert Vilar (Baix Empordà),
Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene
Casellas (Solidaritat i cooperació), Antoni Dalmau (Urbanisme).

Consell editorial: Xavier Albertí, Narcís Jordi Aragó, Rosanna Balari, Carles Barba,
Joan Bosch, Josep Colledimont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Giliell, David
Marca, Jaume Pinyol, Modest Prats, Joan Ribas, Josep Sny, Francesc Ten, Margarida
Torrent, Joan Torres, Josep Valls, Esteve Vilanova,
Xavier Cortadellas (secretari).

EL PUNT

Hermes
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Consell d'administració: Joan Bosch i Roura (President), Jordi Bosch i Roura
(Gerent), David Marca i Cañellas, Joan Ribas i Freixas i Esteve Vilanova i Vila.

Director editorial: Joan Vall i Clara

Director: Emili Gispert i Negrell

Subdirector: Jordi Grau i Ramon

Teia Bastons (Cap de Setmana), Jordi Camps (Esports), Josep Marín (Catalunya,
Espanya, Món), Enric Malarrodon (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Toni Muñoz
(Publicacions Especials), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-
Espectacles), Enric Serra (Opinió), Tura Soler (Punt Divers), Xevi Xirgo (Política),
Narcís Genís (Parlament), Lluís Bruguera (Tancament), Pere Drou (Llengua), Manel
Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Toms (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos
Humans), Concepció Casals (Quiosques), Producció: Lluís Cama, Jaume Batxellí
(Serveis), Jaume Esparraguera (Infografia), Josep Madrenas (Informàtica), Nuri
Pruneda (Publicitat), Comercial: Pau Figueras, Baldri Brannon (Agències), Jordi
Cantó (Comarques gironines), Cristina Taulats (Maresme), Marc Baster (Barcelonès
Nord), Santi Amores (Subscripcions), Santi Esteve (Tarragona/Reus), Promoció: Xevi
Esteve. Màrqueting: Toni Corominas. Relacions Exteriors: Estanis Alcover.
Impressió: Rotimpre 0 40 05 95.

EL PUNT expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats
exposen l'opinió dels seus autors, que EL PUNT no fa seva necessàriament.

Defensor del lector: Josep Valls i Grau.

Difusió controlada

Dipòsit legal: GI-535-78

Canviar la imatge de ciutat apàtica

Figueres disposarà aquests mesos d'estiu d'una àmplia oferta lúdica nocturna que vol trencar amb el tòpic de ciutat avorrida. Els figuerencs podran disfrutar de l'estiu sense necessitat de desplaçar-se a les poblacions de la costa que fins ara han absorbit tota la clientela de l'oci de la capital de l'Alt Empordà. La programació de Figueres no arranca amb les mateixes pretensions que les actuacions musicals previstes a la Ciutadella de Roses o el festival del Castell de Peralada; únicament es pretén dinamitzar la

ciutat.

De fet, molts dels actes inclosos en la programació estiuenca, com poden ser les festes de barris, les visites nocturnes al Museu Dalí o les audicions de sardanes a la Rambla, ja eren habituals en els últims anys i l'únic que han fet els nous responsables municipals és agrupar-los en un mateix programa i a partir d'aquí vendre un producte que intenti trencar amb l'apatia lúdica que molts sectors atribueixen a Figueres. Si s'aconsegueix canviar aquesta imatge el mèrit no només serà de l'Ajuntament,

sinó que s'haurà de compartir amb les entitats locals que organitzen la majoria dels actes inclosos a la programació. Entre aquests col·lectius, destaca l'associació Mifas de l'Alt Empordà, que, a més d'un recital de Tomeu Penya, impulsa la segona Mostra de Teatre Amateur de les comarques gironines, que, aquest any, es farà davant El Jardí, a l'aire lliure. Ara s'ha d'aconseguir que el programa arribi a tothom, perquè si després la gent es queda a casa no puguin dir que ha estat per desconeixement del què es feia.

Punts de partida per al diàleg amb ETA

Ben poques vegades la Mesa d'Ajuria Enea havia estat tan unànime i clara en l'acceptació d'una possible negociació amb ETA com en el manifest fet públic després de la reunió celebrada dimecres passat. La Mesa estableix un seguit de condicions a complir prèviament per l'organització armada —l'acceptació de l'actual marc democràtic basc i el cessament dels assassinats, la violència, l'extorsió i el segrest— que són, objectivament, els mínims per a qualsevol conversa de pau. Però cal subratllar que obre la

possibilitat del diàleg. I si bé és cert que ETA només té aquesta sortida perquè la lluita armada ha esdevingut un carreró tancat per a l'organització, també és veritat que la continuïtat d'aquesta situació representa mantenir un quist maligne per al sistema democràtic i per a la seguretat ciutadana del País Basc i de tot l'Estat Espanyol. Per una altra banda, tant la participació del PP en aquesta trobada de la Mesa d'Ajuria Enea com el reconeixement de les activitats de mediació de l'intel·lectual i premi Nobel de la Pau Adolfo Pérez Esquivel

que han fet alguns dirigents socialistes són una mostra clara de la disposició dels partits amb responsabilitats de govern per a la negociació. Per això, en tot aquest context, no és apropiat parlar d'exigències de ningú, ja que el que s'ha formulat, per ara, són simples punts de partida. Tots els interlocutors possibles de l'espectre polític —l'únic on és possible dur a terme aquestes converses— s'han definit. Deixar-ho aquí seria lamentable i la demostració que no hi ha un veritable interès per trobar una sortida al conflicte.

EL LECTOR ESCRIU

Aclariment sobre la Guàrdia Civil

■ Al meu article *No es nota ni es mou*, a l'apartat *la Galeria* de les edicions de les comarques gironines del diumenge 23 de juny, deia: «La Guàrdia Civil actua quan sobre la taula hi ha alguna cosa més que plats posats per un senyor (...)» El context em semblava suficient perquè el lector entengués: a) Que el cos armat actua quan hi ha més duresa, rigor, exigència... sobre la taula. O b) En referència a la dita, tan grollera com eficaç, de «posar els collons sobre la taula» en el sentit d'exercir la força, el poder, també podia quedar clar què calia posar sobre la taula. Confesso que en el moment d'escriure l'article no vaig pensar en cap moment que la llarga ombra de Roldán pogués fer planar alguna possible interpretació que res no tindria a veure amb el sentit que volia donar a la frase: /JOAN FERRERÓS. Figueres (Alt Empordà).

Qui decideix sobre els llibres que ningú no llegeix?

■ De fa un temps ençà, alguns articulistes de la premsa local han pres com a tema preferent la innovadora adequació de les biblioteques a la realitat dels temps en què vivim. Com a mestre d'una escola de Primària, no sé si serà perillós d'ofertir-me perquè m'afegeixin a la foguera. Probablement a mi també em diran que la funció dels mestres no és opinar o formar, sinó guardar alumnes... però tant se val!

Aquest estiu, a la biblioteca de la meua escola farem dissabte: alguns llibres els desarem en caixes, la majoria aniran per reciclar. Alguns són Vells (però tenim el mateix títol en una edició més recent). Uns altres són Inadequats (amb la desaparició de l'EGB, quin mestre farà llegir Kafka, Balzac, Goethe, Calderón de la Barca, Ramon Llull o l'edició íntegra del *Tirant* a alumnes de menys de 12 anys?). També en tenim de Do-

Els textos tramesos a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats els que no excedeixin de 20 ratlles mecanografiades. L'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de publicar les comunicacions trameses, i el de resumir-les quan ho consideri oportú.

lents (alguns pels seus continguts sexistes o racistes, d'altres perquè estan mal impresos). D'Elementals també en tenim, i aquests potser els podrem salvar. D'Obsolets ens en sobren: efemèrides passades de moda, estadístiques de les Conselleries, llibres de text que no es corresponen amb l'actual pla d'estudis...

I també treurem tots aquells llibres fets malbé i aquells que ningú no ha demanat en els darrers anys. M'agradaria poder vendre'ls, com a Olot, i poder comprar nous llibres i més adients per als nostres alumnes. Però la Generalitat no és

tan flexible ni generosa com l'Ajuntament d'Olot; els podríem vendre però els guanys caldria ingressar-los al Tresor de la Generalitat: la nostra comunitat educativa no se'n beneficiaria en absolut.

Tots sabem que és difícil omplir periòdicament la columna o l'espai que els articulistes tenen reservat. I és cert que no és un exercici gaire ben pagat. És perillós, però, prendre qualsevol notícia o fotografia de qualsevol diari i fer-ne frívolament un comentari punyent sense confrontar-ho amb els implicats (el llibre d'estil obliga els re-

dactors, però no els articulistes). I és indigne que enfront de la resposta raonada dels professionals afectats la reacció de l'articulista sigui més virulenta i, per si calia, més demagògica.

Del mateix tema un mateix articulista pot haver escrit sermons pontificadors contradictoris en poc temps de diferència i no li cauen pas els anells. Només en una ocasió, un d'ells va emprar un *mea culpa* públic i va rectificar. De tot plegat ja fa una colla d'anys. Avui trobo el moment d'agrair-li-ho públicament: va ser Jordi Soler, i el tema, la variant est

de Girona. Llàstima que en Jordi Soler continuarà essent, en aquest i en d'altres sentits, una excepció. /JOSEP PLANAS i GAMUNDI. Mestre de Primària. Salt (Gironès).

Més sobre la venda de llibres de les biblioteques

■ Fent referència a la carta publicada dimarts sobre la venda de llibres a la biblioteca d'Olot, no crec que sigui just que es parli de pedanteria ni de prepotència com a característiques pròpies del gremi de bibliotecaris. Es parla d'incapacitat per gestionar de forma adequada el nostre patrimoni cultural. Gestionar una biblioteca vol dir, entre altres coses, revisar periòdicament la política d'adquisicions i la d'eliminacions. Deixar morir un llibre de fàstic en una lleixa no és sinònim de gestió. Cal decidir constantment què es necessita completar, què cal actualitzar i què cal eliminar. Els criteris per fer-ho poden patir d'una certa subjectivitat, com qualsevol decisió humana.

Una biblioteca pública (i no una d'erudició) no és un magatzem de llibres. El seu fons ha de ser viu; el que contenen els seus prestatges ha d'arribar a aquells que ho necessitin. L'interès d'un sol investigador per un llibre no justifica, moltes vegades, la seva inclusió o permanència en un fons bibliogràfic.

Les preferències de la societat canvien i, per tant, cal actualitzar i renovar la informació que contenen les nostres biblioteques. Un llibre obsolet pot significar una pèrdua de temps, d'espai i sobre tot un impediment perquè la resta d'informació útil arribi de manera eficaç i ràpida a l'usuari.

Enviar llibres a Cuba? Sí. Però cal una tria: per context, per interès, per llengua, per antiguitat... Un llibre vell no és sinònim d'interessant. És ètic enviar a Cuba les engrunes del petit pastís que nosaltres ja ens hem polit? /IMMACULADA COSTA i VIARNÉS. Bibliotecària. Figueres (Alt Empordà).

LA PUNXA D'EN JAP

